

ՏԵՆՈՒԹՅՈՒՆ - ԽՄԱՐԱԳՐԱԳԵՏ

Հ. ՄԱՍՈՒՐԻԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒՅԻՆ

ՏԱՐԵՒՆ 500 ՂՐ:
ՆԵՑԱՄՍԵԱՅ 250
ԵՐԱՍՍԵԱՅ 150

Բաժանորդագրությունը կ'սկսվի
ամեն ամսոյ 1 ին և 15 ին



ՀԻՄՆԱԳԻՐ - Մ. ՄԱՍՈՒՐԻԱՆ

Fondateur

M. Mamourian

Directeur - Rédacteur en chef

H. MAMOURIAN

ARÉVÉLIAN MAMOUL,
JOURNAL ARMÉNIEN
QUOTIDIEN

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

100 ՓԱՐՍ

100 ՓԱՐՍ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Բոլոր աշխարհ երկար շունչ մը առաւ, Համաձայնական պետութեանց և Գերմանիոյ միջեւ վերջնական հաշտութեան գաղափարն ստորագրուած ըլլալուն համար:

Եւ միթէ այդ գաղափարն ստորագրութեամբ ամէն ինչ կատարուած ու լրացած պէտք է համարենք:

Գաղափարն ինքնին այնքան ծանրարեւոյնալ, այնքան ծանր է որ Համաձայնական քաղաքական մտտեղծ են անոր մասին, և կ'զգան թէ՛ աշխարհը հակառակ մը պէտք է ստանձնեն ի գործ դնել, որպէսզի կէտ առ կէտ գործադրուին այդ գաղափարով պարտագրուած յանձնարարութիւնները:

Թէեւ գերման գաղափարն ստորագրող պատուիրակներն, թէեւ գերման հանրապետութեան նախագահն, սպանդիցուցած են Համաձայնականներն, թէ պիտի գործադրուի անթերի կերպով իրենց պարտագրուած գաղափարն ըստ պայմաններն, սակայն անոնց խոստումներուն և առնուած քայլերուն միջեւ խոստը համեմատութիւն մը կ'զգաուի:

Գերման ժողովուրդի վրէժխնդրութիւնը արթնցնելու համար, մասնաւոր գործակալներ երկրին ամեն կողմերը կ'զտեսնան և ինպատակ անկողի Գաղափարն իր իրին կ'աշխատին, որով երևան կ'ենթէ թէ՛ գերման որոշ շրջանակներու մէջ չեն ընդունիր գերման պարտութիւնը, չեն ընդունիր Գերմանիոյ գործած սխալները, չեն ընդունիր համաշխարհային պատերազմին մէջ Գերմանիոյ պատասխանատուութեան կարեւոր և զլխաւոր բաժինը և այսքան միջոցաւ մարդկային զոհերու վրայ, որոնք մարդակոյտեր զիջելու ոճերին սուղեւ չեն ընկրկիր:

Ահա այս գաղափարն մեքենայութիւններն և Գերմանիոյ բռնած ատժամայ համակերպութեան կեղծիքին առջեւ, Համաձայնական մեծ տէրութիւններն Անգլիա, Ամերիկա, Ֆրանսա գաղափարներ կ'ստորագրեն և կ'խոստանան ոչնէ մը Գերմանիոյ գերման հաւանական յոյժակումի մը պարագային:

Հաշտութեան համաժողովը գերմանական կայսրութեան հետ իր հաշտութեան յարգարութիւնն ընելէ յետոյ գեա անհուն գործ մը ունի կատարելիք:

Աւստրիոյ հետ գեա որ և է բանակցութիւններ չէ ըրած, և Հունգարիոյ հետ միմայն փոխանակած է կարգ մը Խոստութիւններ, որոնք արդիւնքի մը չեն յանգած: Պուլիարիոյ հետ միեւնոյն վիճակին մէջ կը գտնուի, իսկ Թուրքիոյ մասին չկրնաք որոշ տրամագրութիւններ ձեռք առնել:

Անգլիան կ'մնայ իր գլխաւոր գաղափարն Բալկան կնճուտ խնդիրները, որոնց մասին եւս վերջնական քայլեր չէ առած:

Իտալիան գեա ի վիճակի չէ ոչ իր սահմաններուն ճշգրտմը ընելու ոչ իր պահանջումներուն գոհացումը ունենալու և ոչ ալ գաղթային հարցերը լուծուած տեսնելու:

Այսպէս ուրեմն Հաշտութեան Համաժողովը կ'զանուի ամենի աշխատութեան մը առջեւ, որովհետեւ, պէտք է անտեսենք, թէ՛ գաղափարներ խոսքերն իսպառիք մըն է Չորսերու կամ Հինգերու ժողովին համար, սակայն այդ գաղափարներն կնքելէ յետոյ, անոնց գործադրութեան կէտ առ կէտ հակելու, ամենակենսական պարտքն է որ շատ աւելի մեծ հողածութեան մը կ'կարօտի:

Համաձայնական պետութիւններն շատ լաւ գիտին թէ՛ իրենց պարտագրուած գաղափարներու անգործադրելիութեան պարագային, պարտաւոր պիտի ըլլան չզոհանալ գիւանապետական բանակցութիւններով, այլ ի հարկին պիտի զիմեն այժմի, յարգել տալու համար իրենց ստորագրութիւնները:

Հետզհետէ պիտի սկսինք համոզել, եթէ արգէն չենք համոզուած, թէ հաշտութեան վերջնական կնքումը և կարգ մը կնճուտ հարցերու հարթարումը, գեա ամիսներու կարօտ կ'մնայ և մեր երեւակայածին չափ զիւրին չէ հաշտութեան գաղափարներ պատրաստելը: Չմոռնանք թէ անոք թղթի վրայ ստուերագծուած գեղեցիկ ու հովիտ պայմաններ ըլլալու սահմանուած չեն, այլ տառապէս գործադրուելու համար գրուած են և գործադրուել կարելիութիւնն անհրաժեշտ ու պարտաւորիչ գարձնելու համար համաձայնական պետութիւններն ժամանակի կ'կարօտին և միանգամայն ամեն տեսակ միջոցներ ձեռք առնելու, ի հարկին գործադրելու համար իրենց ստորագրած գաղափարները:

Հ. Մ.

Բաշխարհէն և համեմատարար եթէ նրկատի ունենանք մեծ տէրութեանց գործերու ընթացքներու մէջ ունեցած խաղաղութիւնն և անբաւ հարստութիւնները՝ իրաւունք կունենանք ճակատաբաց յայտարարելու թէ, Աթէնքը՝ իր ներկայի գերազանց գիրքովը առաւել յաջողածի կողմեր ունի: Աթէնքը՝ փոքրիկ մի Բարիզ, հիանալի կեդրոն մըն է:

Հարկեր տարուայ շրջանին մէջ, քանի մը սքրիպներ ունեցու և անհամագնամամային «քրիզ»ը ձեղի յիշեցնեմ թէ որն էր:

Տակալին հրաժարեցուցուած վերջին թագաւորը իր գահը չէ բազմած՝ տակալին Թեալիոյ շրջանը բարբարոս տիրապետող կառավարութեան լուծին սակ, տակալին կրէտէն ամբողջովին և միւս կողմներէն ոմանց: Թրակիոյ հետ Մայր Հարկներին միացումը չի հուշուած, Աթէնքի վիճակը չափազանց մրդով էր, Եւրոպայի օգնութեան և խնամքին կարօտ: Երկուքի այդ օրերուն էր որ կոտորողի մայնագէտ և արան թուանի կառավարութիւնը իր թոքախտաւորի զիւանազատութեան յազուրդ տալ ուզեց՝ մեծկակ արկածախնդրութեան մէջ գնելով ինքզինքը, զօրավար Մանուա Շէվքէթ մը բանակի մը գլուխը անցնելով կիրազէր, կիրազէրն վերադառնալով գամ մըն ալ քանդել փրկուածը, կիրազէրն անգամ մըն ալ ջարդուփչուր ընել հելլէն հողին, բայց արտերազարար երկրին մեծ զիւանազաններուն նորհիւ, թոքախտաւոր կառավարութեան ցնորքները օչնչութեան չեն թարկուելով չէզոքացնել յաջողեցան, այլ և կրցին յաղթական դուրս գալ: Անմահն Թրիբունի և ընկերց չափազանց ազգայնական գիւանագիտութիւնը չըլլար, պայքարող յարատեւող ու արդարադատ միանգամայն, եւ կը կարծեմ թէ լաւազոյն վախճանով մը չպիտի փակուեր այդ փոթորիկը շրջանը:

Մեծագոյն զոհողութիւնները չի խնայուեցան համոզելու Եւրոպան թէ՛ արդարութիւն չէ Յունաստանը առանձին թողուլ, արգարութիւն չէ քաշելու ընդ ընդ արքայութեան և կարմիր արիւն կառավարութեան մը, գուրգուրանքներով կեանք առած գեա նորափթիթ Յունաստանն աւելակ գարձնելէ ետոյան այս անգամ՝ երկարած ձեռքերը իր ափերուն մէջ առաւ, մեծագոյն արգարութիւնը գործադրել յուսողից և պարտադրից կարմիր Մուլթանին որ վաղ անցնի գաղանային այդ մոլեցքէն: Անգամ մըն ալ մեծցաւ Յունաստանը և երկիրը՝ Գոլթթթթթ իր ընկերներուն հետ կը հըրճուէր:

Այն հոյակապ պալատը՝ ուր տարոյն ութը ամիսները կը հուսաբուն ազգին բոլոր ներկայացուցիչները իրենց նախագահն ունենալով վարչապետը, հին Յունաստանի ամբողջական կառավարութեան մեծ գաղափարը նպատակակալ ունենալով կը հուսաբուն, կը միանան բոլոր շրջաններու ձայները, ձայները մէկ նպատակի համար այն է մեծցնել Յունաստանի սահմանները, մեծցած Յունաստանը գարշացնել ու գեղեցիկացնել: Ինչե՛ր հարկաւոր են այս նպատակին համար լու համար, բոլորը և բոլոր պէտքերը նախ իրենցմէ՛ չալթալթիցին ու գրամ ու անձ առատօրէն և անհաշուելի:

Ամբողջ դարու մը պատմութեան մէջ է՛ն տխուր է՛ն սե պատմութիւնը ներքին տեսակետով, հրաժարեցում Գոնաթանթին թագաւորին պատմութիւնն է: Յաւալի է ըսել թէ՛ այդքան չէզոքացուած ապրելու շրջանէն ետք, խաղաղեցաւ ու խաբեց նաև ազգը: Ազգը ճգնաժամային շրջանին մէջն էր, մահամերձ: Երբ՝ Աթէնքի հարուստներուն կեցցէ՛ Գերմանիան, կեցցէ՛ Պուլիարիա և կեցցէ՛ Թուրքիա աղաղակները կը լուսէին, երբ Վէնիզէլոս մեծին բնակարանը գնդակներու տեղատարափ մը կ'ընդունէր, երբ վէնիզէլոսեաններ՝ ապտակահար կ'ըլլային՝ երբ յանդուգները կը բանտարկուէին, ազգին գերեզմանին մօտիկցած ատենը՝ ահա Վէնիզէլոս մեծի քնարին կենսատու մեղեդիները կը լուսէին, մեղեդիներու ձայնէն ոգեւորուած ժողովուրդը ոտքի կ'ելլէ՛ առաջին դրօշը Միթիլինէն կը պարզուի և ընդարձակուելով հոսանքը կ'մեծնայ, կը մեծնայ այնքան որ՝ թագաւորը կը փախչի՝ կը յաղթանակէ Վէնիզէլոս մեծ, կը յաղթանակէ ազգը: Ազգը գիտցաւ ու գիտէ գնահատել իր մեծերը, ազգը գիտցաւ իր արժանաւոր հովիտներուն սրինգին ձայնը:

Ազգը 1821ի յաղթանակին արձանը կանգնեց, ազգը 1912ի արձանը կանգնելէն առաջ՝ ահա երախտագիտական նշան գոր կ'տարպետին Թրիբունիս արձանը կը կանգնէ ճիշդ զիմացով Գոլթթթթթին, մէկը վուլին մէկ կողմը և միւսը՝ մէկու կողմը գէմ գիմաց հարիւր տարի առաջ և վերջը յիշեցնելով:

ՆՈՐ ԵՐՐԵԱԿԸ

ՅՐԱՆՔՈ-ԱՄԵՐԻԿԱՆ ԴՋԵՆԻՔԸ

Ահա այն գաղափարութիւնը որ կընթուցաւ ընդ մէջ Ֆրանսայի և Մ.Նահապոց և Ֆրանսայի և Անգլիոյ ընդդէմ Գերմանիոյ ապագայ յարձակումներուն:

«Նկատելով որ Մ. Նահապոց և Ֆրանսական կառավարութիւնները հուսադարձապէս փափաքող են աշխարհի խաղաղութեան պահպանումին, որ վերահաստատուեցաւ վերապի 1919 Յունիս 28ի գաղափարով:

Նկատելով նոյնպէս որ Մ. Նահապոցները և Ֆրանսա, կատարելապէս համոզուած են թէ Գերմանիոյ կողմէ գեղեցիկութեամբ յարձակում մը զէմֆրանստի պիտի բռնարարէր ոչ միայն գոչնագրին օգին, (որուն Ֆրանսա և Ամերիկա կապուած են) այլ նաև Ֆրանսայի կրել պիտի տար անհանդուրձելի թեւեր պատերազմի մը որ իր կողմէ յարուցուած չէ: Նաև Գերմանիոյ կողմէ եղած նման յարձակում մը, պիտի նկատուէր թշնամական արարք մը գաղափարը ստորագրող պետութեանց հանդէպ, և աշխարհի խաղաղութիւնը վրդովելու նպատակաւ, անխուսափելիօրէն իր հետ պիտի քուլը Պետութիւնները և անուղղակի կերպով համայն աշխարհը, ինչպէս ներկայ պատերազմը ցոյց առաւ:

Միացեալ-Նահանգաց և Ֆրանսա կան կառավարութիւնները կը վախնան թէ, գաղափարն մէջ Բէնի ձախթիւն համար գրուած ատմանները:

ՅՈՒՆԱՍՏԱՆ

ԳԱՐՄԵԱՌԱՋ ԵՒ ԱՅՍՕՐ

Գրեթէ քիչ ցոյցներ

Այն արի և քաջ զօրավարը Գոլթթթթթ, որուն շատ բաներ կը պարտի յոյն ազգը, մինչև կեանքին վերջը ներշնչեց և յոյնած հոգիները խրատուեց:

Իր մահէն ետք, իբր յարգանքի ցոյց, ազգին կողմանէ պատրաստել տրուած արձանը յաղթական, իբր պահպան հրեշտակ խորհրդարանին:

ճիշտ մտտիկը յախտեանկան ներշնչումը կը գործէ այն բարերար ցոյցամատովը խորհրդաւոր՝ զէպի նպատակներ, զէպի ընդարձակութիւն ներշնչելով հելլէն հոգիներուն, մեծէն մինչև փոքրները:

Այն աչքերը որ կրցած են գնահատել իրենց մեծերը, և այն աչքերը որ կրցած են իրենց յաղթանակներու գլուխը ձեռքէն անայլալ ընթանալ, կրցեր են փրկուիլ և զիրք մը գրաւել Հելլէնացիք՝ փրկուած ազգերու ամենէն շատ տառապածներէն մին և փրկութեան ամենարժանաւորը, գալու մը շրջանին մէջ յաջողած են հը-

